



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De ordine dicendorum in ista parte. Et quòd simplex fornicatio sit prohibita ostenditur autoritatibus. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

pisset sanitatem, & post deberet sequi gratiarum actio, & singulis diebus reddere deberet homo Deo & sanctis aliquem censum vel seruitium in signum liberationis: quia scriptum est, Eruate, & honorificabis me. Si quis tanto ardore quæreret curationem ab illo igne infernali, quanto quærit curationem ab illo, vix non esset quin impetraret. Hoc remedium docemur Sapient. 8. vbi sic legitur: Vt scivi quoniam aliter non possum esse continens nisi Deus det, & hoc ipsum erat sapientia, scire cuius esset hoc donum, alij dominum, & deprecatus sum illum. Specialiter autem valet contra peccatum illud beata virgo Maria, quæ sic amatrix est munditiæ in se, sicut in aliis. Et specialiter aliquod seruitium faciendum esset, vt ab hoc igne liberaret. Tamē in hac parte cauendum est à temerariis votis. ¶ Quintum remedium est, honesta occupatio: quia, Otia si tollas, perire Cupidinis arcus. ¶ Sextum est, aqua sapientiæ salutaris. Vnde in Canonica Jacob 3. Quæ defursum est sapientia, primum quidem pudica est, id est, pudici. reddens. Vnde Zachariæ 9. Vocatur vinum germinans virgines: id est, virginales affectiones. Et dominus Ioannis 15. Vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis &c. Hieronymus: Ama sacras literas, & carnis vitia non amabis. Et Sap. 8. vocatur sponsa. vbi sic legitur. Quæsiui sponsam mihi eam assumere. In quo verbo insinuat quod adhærere sapientiæ, sit remedium contra illicitas delectationes carnis. ¶ Septimum remedium est elemosyna. Vnde super illud 1. ad Timot. 4. Pietas ad omnia utilis est. dicit Ambrosius, Si quis misericordiam sequitur, si lubricum carnis patiat, vapulabit quidem, sed non peribit. ¶ Octauum remedium habet hoc vitium commune cum vitio gulæ. Et hoc remedium est consideratio mortis, vel status, in quo caro post mortem futura est: quia iuxta verbum Gregorij, Nihil adeo valet ad domanda carnis desideria, sicut cogitare semper qualis caro sit futura mortua, sicut in tractatu de Gula diximus.

De prohibitione simplicis fornicationis. PARS V. Quæ habet quatuor capitula

De ordine dicendorum in ista parte. Et quod simplex fornicatio sit prohibita ostenditur auctoritatibus. CAP. I.

Quinto loco in tractatu de Luxuria est dicendum de simplicis fornicationis prohibitione. De qua hoc ordine dicemus. Primo ostendemus simplicem fornicationem prohibita esse. Secundo ostendetur eam prohibendam fuisse. Tertio ostendemus quæstionem illam, qua quæritur quare Deus prohibuit simplicem

plicem fornicationē, diabolicā esse & irrationabilē & irrisione dignā. Quarto ostendemus, quod egit Dominus misericorditer cū genere humano, quum simplicem fornicationē prohibuit: quū possit tamen alicui contrariū videri, ex hoc quod ferē totus mundus perire propter prohibitionē istā videatur: & quia hæc prohibitio videtur esse contra multiplicationem humani generis.

¶ Quod autem simplex fornicatio sit prohibita, probatur, Primo ex hoc quod legitur Deut. 23. Non erit meretrix de filiabus Israël. Secūdo ex hoc quod legitur 1. ad Cor. 6. Nolite errare, neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum cōcubitores, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neque maledici, neque raptores regnū Dei possidebunt. Tertio ex hoc quod legitur ad Galat. 5. Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt fornicatio & c. Et subiungitur: Qui talia agunt, regnū Dei non consequentur. Quarto, ex hoc quod legitur ad Ephes. 5. Hoc scitote, intelligētes quoniam omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei. Quinto ex hoc quod legitur Act. 15. quod dixerunt Apostoli & seniores fratres: Visum est spiritui sancto & nobis, nihil vltra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria, vt abstineatis vos ab immolatis simulacrorum & sanguine, & suffocato, & fornicatione. Vbi dicit gl. interli. Necessaria sunt sine quibus non est salus. Vnde quū fornicatio ibi numeretur nisi quis ab ea abstineat, non saluatur.

Quare dominus prohibuerit simplicem fornicationem. CAP. II.

Octo autem sunt per quæ potest ostendi quod simplex fornicatio prohibenda fuit. ¶ Primū est sterilitas, quæ frequenter est in illis, quæ indifferenter omnibus se exponunt. Si enim passim se omnibus exponere reddit eas steriles, sicut procurare sterilitatem contra legem naturalem est: sic exponere se, contra legem naturalem erit. ¶ Secundum est, quod educatio proli de naturali lege ad patrem pertinet, & educare eam non potest nisi eam agnoscat. Agnoscere verò prolem suam non potest pater, nisi matrem vt propriam habuerit. Vnde patet quod concessio simplicis fornicationis quæ impedit ne pater prolem suam educat, quodam modo est contra legem naturalem.

¶ Tertium est, crebra interfectio proli quæ sequitur ex fornicatione, & crebrior sequeretur si esset concessa. Matres enim non potentes proli prouidere, nec habentes auxilium à patre, suffocarent sæpe eam: sicut & hodie aliquæ faciunt. ¶ Quartum est hoc, quod vir reddit mulierem impotentem ad prouidē

uide